

denne Indtægt ikke ligesaavel for det kommende Aar opføres som en for Danmark særlig Indtægt som for det foregaaende. Det er en betydelig Indtægt, hvorom det her dreier sig; det er over to Millioner. Den har været særlig tidligere, men er nu bleven fælles, det vil sige, Kongeriget mister $\frac{2}{5}$ af den. Vi have vistnok faaet nogen Erstatning for den, idet vi ere blevne deelagtige i Hertugdømmernes Domain eindtægter, hvilke ere meget betydeligere end Kongerigets; men de ere dog ikke saa betydelige, at de danne et fuldstændigt Bederlag. Den ærede Finantsminister er kommen til, at vi derved tabe omtrent 110,000 Rbd. om Aaret, men naar man vil undersøge det nøiere, bliver Tabet virkelig endnu større. Der er nemlig endeel af de Domain eindtægter, vi faae fra Hertugdømmet Slesvig, som ere aldeles illusoriske. Det synes kun, at vi have Indtægterne af dem; men vi have dem ikke; det er de, som komme fra de augustenborgske Godser; medens vi nemlig med den ene Haand faae Indtægter herfra, saa paatage vi os med den anden en lille Statsgjæld, og det bliver saaledes aldeles illusorisk, at der skulde komme Indtægter deraf. Dernæst er der en anden Omstændighed, som den ærede Finantsminister ikke har omtalt, og som jeg troer ikke maa oversees, det er, at efter den Finantsplan, hvorefter Finantsloven for indværende Aar er affattet, skal Afhændelsen af Domaineeiendommene, som ogsaa hidtil særligt have vedkommet Kongeriget, paa Forslaget for det kommende Aar være fælles. Men disse Indtægter af solgte Domaineeiendomme angaae betydelige Beløb; de ere ansatte til 1,240,000 Rbd., af hvilke den største Deel ikke indkomme contant, men ved Panteobligationer, der blive henlagte i Statskassen; men man har dog gjort Regning paa, at 100,000 indbetales contant; istedetfor at det tidligere var en særlig Indtægt, faae vi nu kun $\frac{2}{5}$. Foruden dette er der endnu andre Indtægtskilder, som vi tidligere have haft, som have været særlige, og som ogsaa paa dette Forslag blive gjorte fælles, noget, som jeg virkelig ikke kan see hvad Grunden dertil er. I nærværende Finantslov er det en almindelig Regel, at Activerne skulle være fælles Stats eiendom, men man har gjort

en særlig Undtagelse med enkelte. Det er saaledes Tilfældet med den grønlandsk og færøiske Handel, som giver et Overskud af 100,000 Rbd. Det er Tilfældet med de vestindiske Activer. Naar man tager Hensyn til Alt dette, saa vil man finde, at Kongeriget lider et Tab af idetmindste 300,000 Rbd. om Aaret, altsaa et temmeligt betydeligt Tab. Naar man nu spørger: hvad nødvendiggjør denne Plan, saa har jeg idetmindste i de Bemærkninger, som den ærede Finantsminister tidligere har fremført, ikke fundet tilstrækkelig Grund for denne Forandring. Den væsentligste Grund, han har anført, var den, at man maa vende tilbage til Tilstanden før 1848. Nu indrømmer jeg villig, at man ikke aldeles kan see bort fra vor hele historiske Fortid; men paa den anden Side er det aabenbart en Umulighed uden videre at vende ganske tilbage til denne Tilstand; den er ikke lig den nærværende; der finder ingen saadan fuldstændig Analogi Sted, at man nu uden videre skulde gjøre det gjældende, som dengang gjaldt. Dengang var der saaledes ingen saadan Deling, som der nu er; vi havde en Fællesstat, hvor de væsentligste Indtægter og Udgifter vare fælles; men efter at denne Deling har fundet Sted, kan man ikke saaledes uden videre antage det samme Forhold, som saaledes har fundet Sted tidligere. Forholdet er heller ikke consequent gennemført. Der følges saaledes ikke nu den samme Posteringsmaaade i nærværende Forslag, som fandt Sted før 1848; thi dengang var, for at nævne nogle Exempler, Domainerne særlige for Kongeriget og for Hertugdømmerne, og Udgifterne til Island vare dengang en fælles Udgift. Paa det nærværende Finantsforslag er det derimod anført som særligt for Kongeriget, og jeg vil her tillade mig at gjøre de Herrer opmærksom paa en Besynderlighed, der finder Sted, idet Grønland og Færøerne og de vestindiske Colonier ere fælles, men Island er det eneste af vore Bilande, der er særligt; og det bliver saa meget mere besynderligt, da Island er det af dem, som giver den største Underbalance. Grønland og Færøerne give et betydeligt Overskud, Vestindien giver en Underbalance — jeg troer af c. 10,000 Rbd., dersom jeg ikke tager feil; men Island giver en Underbalance, der er